

Τρία τουφέκια τὸν βαροῦν, τὰ τρία ἀράδ' ἀράδα,
τὸ 'να τὸν κρούει 'ς τὰ πλευρὰ κι τ' ἄλλον 'ς τοῦ κιφάλι
(τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου) Μακεδ. (Δεσπότης.)

Τὰ τρία ἀράδα ἔκλαιγαν, πικρὰ μοιρολογοῦσαν
CFauriel Chants popul. 126. Συνών. ἀραδικὸ (ἰδ.
ἀραδικὸς 3).

ἀραδάκι τό, Νάξ. ('Απύρανθ.)

Ἵποκορ. τοῦ οὐσ. ἀράδα.

Χρωματιστὴ λωρὶς ὑφάσματος.

ἀραδαριὰ ἡ, Ἡπ. Κέρκ. Πελοπν. ('Αρκαδ. Λακων.)
Σίφν. κ.ά. — ΚΠασαγιάνν. Παραμύθ. 11 ΣΠασαγιάνν.
'Αντίλ. 32 ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 1,227 ΓΔροσίν. ἐν Ἀνθολ.
Η'Αποστολίδ. 82 ἀραδαρία Ζάκ. ἀραδαρία Κύθηρ.
'Εκ τοῦ οὐσ. ἀραδαρίς.

1) Σειρὰ ἐνθ' ἄν.: Ἀραδαριὰ καρρότσες - ἀνθρώποι
Λακων. Ἀραδαριὰ κουρούπια Σίφν. Ἐσκάψαμε μία ἀραδαρία
κλήματα Κύθηρ. Μὲ ἀραδαριὰ φρικτὲς βλαστήμιες ΚΠασα-
γιάνν. ἐνθ' ἄν. || Ποίημα.

Καὶ πὰν 'ς τοὺς κάμπους, 'ς τὰ σπαρτά, σὰν τὸ μερμηκολοί,
ὅταν στρατεύῃ ἀπ' τοῖς φωλγῆς κι ἀραδαριὲς ἀπλώνῃ
ΣΠασαγιάνν. ἐνθ' ἄν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ.
'Αραδαριὰ Εὐβ. ('Ορ.) Ἀραδαριὲς Ζάκ. Ἀραδαριὲς Πελοπν.
(Καλάβρυτ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀράδα Α 1. 2) Ἐπιρ-
ρηματ., κατὰ σειρὰν ἐνθ' ἄν.: Ἀραδαριὰ σκυμμένες οἱ νύφες
Κέρκ. || Φρ. Παίρνω ἀραδαριὰ (ἐπισκέπτομαι κατὰ σειρὰν
τὸ ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου) Λακων. || Ποίημα.

Ἀραδαριὰ θὰ βρῆς ἐκεῖ τὸν κάμπο νὰ γιομίζουν
χιλιάδες βασιλόπουλλα, χιλιάδες παλληκάρια
ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἄν.

Καὶ κλήματα ἀφροστάφυλα | τοῖς κραββατῆς ἡσκιώνουν,
καὶ κυπαρίσσια ἀραδαριὰ | παλεύοντας μὲ τὸ βορῆ
ἀνίκητα ψηλώνουν

ΓΔροσίν. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀράδα Β 1.

ἀραδαρίς ὁ, Ἡπ. ἀραδαρίς Ἡπ. (Ζαγόρ.) ῥαδαρίς
Κύπρ. ῥαδαρίς Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀράδα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-αρίς. Ἐν τῷ τύπ. ῥαδαρίς τὸ ρ ἐτράπη εἰς λ κατ' ἄνομ.
πρὸς τὸ ἐπόμενον ρ.

1) Ὁ διανέμων κατὰ σειρὰν ὕδωρ, ὕδρονόμος Ἡπ.
(Ζαγόρ. κ.ά.) Συνών. νεροκράτης, νερολόγος. 2)
'Ο τελευταῖος ἐν τῇ σειρᾷ τῶν θεωριστῶν Κύπρ.: Ἄσμ.

Καὶ τοῦ ῥαδαρί προέπει τον μὲ ὄρνιθα κουντούρα,
νὰ σηκωστῇ πὺν τὸ πωρὸν νὰ βρῇ τὴν πασπατούραν
(σκωπτικόν).

ἀραδατῆς ὁ, Ἀθῆν. κ.ά. Θηλ. ἀραδατσοῦ Ἀθῆν.
'Εκ τοῦ οὐσ. ἀράδα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-τῆς.

Ἐργάτης τυπογραφείου τοποθετῶν στοιχεῖα εἰς τὴν
ἀράδα, στοιχειοθέτης.

ἀραδεύω Ἡπ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *aramak*.

Ζητῶ νὰ προσεγγίσω τινά: Ἄσμ.

Μὲ γλέπ' ἡ ρόκκα κ' ἔρχεται, τ' ἀδράχτι κι ἀραδεύει
καὶ τὸ σφοντυλοκύλιντρο νὰ κάτσω δὲ μ' ἀφίνει.

Πβ. ἀραδίξω 1, ἀραεύω.

ἀράδι τό, Κάλυμν. Πελοπν. ('Αρκαδ. Βούρβουρ.
Μεσσ.) κ.ά. ἀράδ' Στερελλ. (Καλοσκοπ. Κλών. Παρνασσ.
κ.ά.) ῥάδι Θράκ. (Βιζ.) Πελοπν. (Πύλ.) Ρόδ. κ.ά. ῥάι
Νίσυρ. ῥάδ' Σάμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀράδα.

1) Σειρὰ προσώπων ἢ πραγμάτων κατὰ γραμμὴν τιθε-
μένων, ἀράδα Κάλυμν. Σάμ. κ.ά.: Ἐξ' ἕνα ῥάδ' δόντια
σὰ μαργαρίτάρια Σάμ. || Παροιμ. Ἄν εἶσαι καὶ παππᾶς,
εἶσαι μὲ τ' ἀράδι σου (διὰ τὴν σημ. ἰδ. ἀράδα 6) Κάλυμν.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀράδα Α 1. β) Ἐπιρρηματ., κατὰ
σειράν, κατὰ γραμμὴν Θράκ. (Βιζ.) Νίσυρ. Ρόδ. κ.ά.:
Ἄσμ.

Τρία κρεββάτια ἤμασταν τὰ τρία ῥάδι ῥάδι,
'ς τὸ 'να κοιμᾶτ' ἡ μάνα μου καὶ 'ς τ' ἄλλο ἡ ἀδερφή μου
καὶ 'ς τ' ἄλλο τὸ μικρότερο κοιμοῦμ' ἐγὼ μονάχος

Βιζ.

Ἐχεις στόμα ζαχαῤῃτο | καὶ ροδόσταμο γεμᾶτο,
ἔχεις δόντια ῥάδι ῥάδι | σὰν κουνιὰ μαργαριτάρια

Ρόδ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀράδα Β 1. 2) Ἡ περίοδος τῆς
συγκομιδῆς τοῦ γάλακτος ἀναλόγως τῆς παραγομένης
ποσότητος, ὅλον μέχρι τῆς 20 Ἰουνίου τελειώνει ἕνα ἀράδι
καὶ ἔπειτα ἀρχίζει ἄλλο Στερελλ. (Καλοσκοπ. Κλών.
Παρνασσ. κ.ά.) 3) Δίοδος, ὁδὸς Πελοπν. ('Αρκαδ. Βούρ-
βουρ. Πύλ.): Ἐμεῖς ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἐστήθη ὁ κόσμος
ἀποδῶ ἔχουμε τ' ἀράδι γιὰ τ' ἀμπέλι μας Ἀρκαδ. Ἀποδῶ ἔχει
τ' ἀράδι τον Βούρβουρ. || Ἄσμ.

Νὰ ἔξερὰ ποῦ 'ν' τὸ ῥάδι σου καὶ ποῦ 'ν' ἡ δεμοσιά σου!
(ἀποποῦ περνᾷς τακτικὰ ἢ συνηθίζεις νὰ περνᾷς;) Πύλ.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀραδιάσι 1. 4) Ὀπὴ τῆς κυψέλης
χρησιμεύουσα ὡς δίοδος τῶν μελισσῶν Πελοπν. (Μεσσ.)

ἀραδιά ἡ, Θράκ. (Αἰν.) Κωνπλ. κ.ά. — Λεξ. Δημητρ.
ἀραδιά Κεφαλλ. ἀαδιά Σαμοθρ. ῥαδιά Ἡπ. (Δρόβιαν.)
'Εκ τοῦ ρ. ἀραδιάζω. Ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,228.
'Η λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Σειρὰ προσώπων ἢ πραγμάτων κατὰ γραμμὴν τιθε-
μένων ἐνθ' ἄν.: Φύτεψε μὴν ἀραδιά κρομμύδια Λεξ. Δημητρ.
'Η σημ. καὶ παρὰ Σομ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Σκίαθ.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀράδα Α 1. 2) Σειρὰ ἐν τῇ χρονικῇ
ἀκολουθίᾳ Θράκ. (Αἰν.) Σαμοθρ. κ.ά.: Ἡρτ' ἡ ἀραδιά τ'
Αἰν. Δὲν ἦντι ἀκόμα ῥ-ααδιά σ' (δὲν ἦλθεν κτλ.) Σαμοθρ.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀράδα Α 6.

ἀραδιαζυνέσκω Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀραδιάζω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-υνέσκω.

1) Τοποθετῶ κατὰ σειράν: Ἀραδιαζυνέσκει τοῖς καρέκλες
ὄξω ἀπὸ τὸ καφενεῖο. Ἀραδιαζυνέσκει τὰ δεμάτια καὶ δὲ δὰ
κάνει σωρό. 2) Λέγω ἐπαλλήλως: Ἀραδιαζυνέσκει βλακείες.

Πβ. ἀραδιάζω.

ἀραδιάζω κοιν. ἀραδιάζον βόρ. ιδιῶμ. καὶ Εὐβ.
(Κύμ.) Τσακων. ἀραδιάζω Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) ἀρα-
διάν-νον Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀραδιαζώ Κύπρ. ἀραδιαζώ
Πελοπν. (Λακων.) ῥαδιάζω Κῶς Ρόδ. ῥατζάτζω Ἀστυπ.
'Εκ τοῦ οὐσ. ἀράδα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Δουκ. (λ. ἀράδα).

Α) Κυριολ. 1) Τάττω, τοποθετῶ κατὰ σειράν πρό-
σωπα ἢ πράγματα κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν. Κερασ.): Ὁ δάσκα-
λος ἀραδιάζει τὰ παιδιὰ. Ὁ ἀξιωματικὸς ἀραδιάζει τοὺς στρα-
τιῶτες. Ἀραδιάζω πέτρες - καρέκλες κτλ. (συνών. φρ. βάζω
'ς τὴν ἀράδα). Ἀραδιάσεται νὰ διαλέξω ὅποιο θέλω. Ἀρα-
διάζονται γῦρο 'ς τὴ φωτιά. Ἀραδιαστήτε γιὰ νὰ χορέψουμε
κοιν. Ἀραδιασμένες καρέκλες. Βαρέλλια ἀραδιασμένα. Ἀρα-
διάζονται ἐβδομήντα καμάκια (πλοιάρια μετὰ καμακιστῶν)
Στερελλ. (Μεσολόγγ.) Ἀραδιαστήνα τὰ πρόβατα (ἀρα-
διάστηκαν) Πελοπν. (Λακων.) ῥατζάτζονται οὔλτες 'ς τὸ
γῦρο (οὔλτες = ὄλες) Ἀστυπ. Τέσσερεις λαοὶ περνοῦν ἀρα-
διασμένοι (λαοὶ = λαγοὶ) Κύπρ. || Φρ. Ὁ δάσκαλος τοῦ ἀρα-
διάζει μηδενικά (τὸν βαθμολογεῖ πάντοτε μὲ τὸ μηδέν).

